

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebalta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE ORODINIS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
Impremia. FORTUNY, 2 TER
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremia, 2,298

ANY VII NÚM. 2.038

BARCELONA, DILLUNS, 3 OCTUBRE DE 1910

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

LA LLIMPIESA PÚBLICA A BARCELONA

El nou projecte

No hi queda res de tècnic

Tot hom recordarà la curiosa cavalcada d'autònoms, carros de dos cavalls, carretons, màquines d'escombrar, carros-botes, camions-bàscula que'l primitiu projecte no més classificava y que la Memòria fantàstica del contractista enumerava en un total de 2.010 aparells, motors per 2.490 cavalls y 17 motors automòbils y guiatx per més de 2.000 homes.

L'article VIII del nou projecte se limita a dir que s'emplenarà el material que figura en els models units al plec y els que s'introdueixen les modificacions que la pràctica o els avenços aconseguin. Com que'l models no van en la Memòria repartida, no poden saber les variacions introduïdes. Lo que ara ja no veu prou clar es com pot ésser que una cosa de tan poca importància que no valgui la pena de fixar-se en l'article pugué llegir l'execució de subasta per la totalitat del servei.

Quasi no queda res del detalladíssim y de vegades grotesc procediment que abans s'especificava per escombrar y regar carrers y per recollir les escombraries de les cases. Com que de molta part d'això no se'n fa referència en lloc, no sabem de que dourà servir ara la famosa patent que ajudava a cobrir lo de la execució de subasta.

Si no recordem mal se fixaven en 24 els carrerallons on se deixaven els cines y les escombraries per un període que no podia passar de 24 hores. Y ara no més se diu que serviran únicament per recollir les cines y que hi haurà els que's necessitin. Trobem bé que no's guardin les escombraries a la ciutat, però creiem que s'hauria de fixar un mínim de quantelet que seran els punts on podrà acudir el públic per tota mena d'avísos y reclamacions.

Els dos parcs d'higiene continuen a dins del terme municipal y això no's sembla ni prudent ni higiènic. Totes les ciutats procuren portar ben lluny aquests establiments. Per exemple, el municipi de Berlín ha portat a Bernau, a més de 30 kilòmetres del terme, els seus fons crematoris. Encara que estan instalats a la perfecció a cent metres a la rodona la fortor que despedeixen es irrefragable per les persones delicades. Aquests parcs s'haurien de portar a fora del terme municipal.

Aquell servei de crepells y recullidors que era l'encant dels il·lustrats, ara queda reduït a la seva mínima expressió. No més se farà en els carrers de la primera categoria y com que per algunes d'aquestes vies s'estableix ja diàriament l'escombrada doble ab paga doble, poca cosa hi haurà que fer.

Algunes de les nostres observacions referents a l'aspecte tècnic del projecte, han sigut ateses. En la seva simplificació el nou projecte està millor que l'anterior, però entenem que se n'ha fet massa de simplificar, perquè lo repartit sembla tament la part econòmica d'un projecte tècnic que no existeix en lloc.

II

El projecte es més car que mai

Abans se contractava el servei de llimpiesa y d'irrigació de tota la ciutat de Barcelona, compresa la recollida d'escombraries domèstiques. Això, segons els nostres càlculs, al preu fixat en el pressupost facultatiu hauria costat pessetes 2.551.724'26, com ja varem demostrar al discurs.

Ara el servei de recollida d'escombraries domèstiques se limita a la zona urbana y encara el concessionari no més carrega les escombraries que baixen els veïns a la porta del carrer. A conseqüència d'això se rebreixen les 254.482'12 pessetes que s'hi deducaven, y com que tampoc se consignen res per unificar ni per treballs extraordinaris, el nostre càlcul ja s'hauria de reduir a 2.555.052'14 pessetes.

En el projecte nou encara se rebreixen uns 730 mil pessetes més. Com s'obté aquesta rebaxa? No sols se reduïx la superfície que'l contractista haurà de cuidar, sinó que se'n relleva d'obligacions y se li donen nous beneficis.

Per comptes d'un servei total de llimpiesa, ara s'contracta la del 65 per 100 de la via pública de Barcelona. El nou projecte no més parla de la neteja dels carrers, lo qual vol dir que en un mateix carrer hi haurà un sistema per les aeres y un altre pels carrers. Conviendria aclarir si són carrers els passeigs per vianants perquè altament si vol el contractista deixar sense escombrar les Rambles, la Granvia, la Diagonal y el passeig de Gràcia. Sumada tota la superfície compresa en el pressupost no més cobreix 3.407.858'71 metres quadrats.

Lo que no compensem com podrà fer-se es la limitació de la recollida d'escombraries domèstiques. En les cases aixecades en la zona urbana recullidors les escombraries el contractista; en les altres deuen recollir-les, si volen, els actuals escombraries. Això podria ésser una transacció ab els actuals femetors. An els que combatien seriament el projecte se'ns acusava indecament de fer la causa dels escombraries. Nosaltres això no ho varem contestar per considerarlo una escombraria més y no considerarlo en el cas d'haverlo de recollir. Però ara, s'acenta a tot hom. El contractista no haurà d'anar per camins deserts y els

fastigosos carros dels escombraries seguiran embauant les vies públiques de Barcelona.

Deiem que's relleva al contractista de les obligacions y que se li donen nous beneficis. Ara no més haurà de treure el fang en les superfícies empedrades, no haurà de llimpia els llits de les rieres, se li donen tots els animals morts, inclos els carrs decomissats a l'Escombrador, no haurà de pendre, com ja veurem, cap empleat municipal, se'l relleva del pagament d'arbitris per carrers y cavalleries, per drets de construcció y per calcs y cimentats pujant moltes mils pessetes, se li trenen els drets de la contracta y se li estableix el servei doble com ordinari a preu fort en apropi de 100.000 metres quadrats de vies empedrades.

Y tot això costarà a l'any pessetes 1.525.386'93. Nosaltres varem demostrar que actualment li costa al municipi el servei de llimpiesa, sense l'aigua, pessetes 1.466.296'42. Hi ha, doncs, en el projecte un augment inicial de gasto de prop de 60 mil pessetes. Però això no seria res.

Lo important per l'hisenda municipal de Barcelona es que aquest diners que fins ara abastaven per la llimpiesa de tota la ciutat, s'emplenarà com a mínim pel mateix servei en el 65 per 100 de la seva superfície urbana. Y per llimpia el 35 per 100 restant se gastarà una quantitat aproximadament igual a la que costa avui la totalitat del servei.

La ponència ha trobat una fórmula que harmonisa l'interès del contractista ab el dels obrers de les brigades, reventant la caixa municipal. Per comptes de limitar a recollir els vells y els impropis ara l'Ajuntament se quedarà ab tot el personal actual. El nou projecte diu que no més s'haurà de quedar el contractista els individus de les brigades que voluntariament ho acceptin. Y es natural que no hi hagi cap imbecil que demani coses així.

L'estalvi del 1.466.296 pessetes no's farà. Ara ja no's quedem el personal. Després ens quedarem els carrers perquè si no, com ho farien les brigades sense carrers, y com ho faria el pobre contractista? Ni queda l'esperança de que al morir-se el personal se produïx una economia, perquè així que's vagi morint la gent de les brigades, s'anirà aixamplant la zona urbana.

Heusaquí com el projecte nou es més car que mai. Sumat lo que's donarà al contractista, ab lo que costaran les brigades, arribarem prop de 3 milions de pessetes. Tot allò de que'l projecte seria un preu fet quan passés de la quantitat estipulada ha estat abandonat com una farsa innecessària. En cambi se deixen sentades les bases per una revenuda de l'hisenda municipal. Per comptes d'un servei, ne tindrem dos: al costat del que hi havia ne montem un altre y així tot hom queda content. Els autors d'aquesta solució han donat una prova de valor cívic davant de l'exigència dels treballadors de les brigades.

III

Els canyets y la colecció zoològica

Una de les innovacions del projecte es el monopoli dels animals morts y de les carns decomissades en els escombradors. Sembla mentida que ab tanta lleugeresa s'hagi escollit un problema tan complicat. D'aquí enllà s'hauran de tancar tots els canyets particulars y ja veurem l'indemnització que la declaració d'aquest monopoli li costarà al municipi.

Però suposem que's canyets particulars no existissin, perquè no som nosaltres els que's hem de defensar. En lloc del món se sosté ja aquesta teoria de la crema dels animals morts y de les carns decomissades. En tots els escombradors alemanys se distingeix el crebancador, al se venen les carns decomissades després de bullir-les, o d'esterilitzar-les, o simplement després de reconèixer-les com de infima qualitat, del crematori no's cremen, sinó que's transformen en tres substàncies diverses, la cola, el greix y una mena de farina pel bestiar les carns que no poden vendre's, ni bullir-les ni de cap manera.

Es indubtable que'l canyeta a qui se decomissa carn a l'escombrador, té dret a cobrar lo que se'n treu al crebancador y fins, a dreta llei, se l'hauria d'indemnitzar per la perduda de les altres carns que van al crematori. Tots aquests problemes que haurien d'ésser estudiats y resolts per la Comissió d'Escombradors, ara aquí sense solució, ni volta s'ofeguen concedint un monopoli a un concessionari que no hi té res que veure.

Encara més perillós y incomprensible es que's donin al contractista tots els animals morts en la colecció zoològica. La pell d'un animal d'aquests pot valer molts diners. Alguns exemplars podrien ésser embalsamats. Sense voler fer judicis temeraris considerarem perduda la colecció zoològica, desde el moment que hi hagi qui fassi un negoci ab la seva destrucció.

IV

El sistema financer del projecte

En el nou projecte s'hi introdueix aquests instruments de la Comissió mixta, que fants dificultats va permetre deixar per resoltes en els contractes de Tresoreria y de Reforma. No ho trobem malament y no més sentim que no se li hagin donat més atribucions de les que té en tot el regim financer del projecte.

S'han acceptat de nostres principis de rescissió voluntària, d'escursament del ter-

me de reversió, de valoració d'immobles pel preu de cost y d'amortització del material mòbil. A més, hi ha una part de lo proposat per en Lluís Rissch en lo de la participació en els beneficis. No obstant, en l'aplicació d'aquests principis hi han faltes capitals que neutralitzen o anul·len el seu fi benefici.

No's fixa en el projecte lo que serà capital de la nova empresa y això donarà lloc a grans perturbacions en el càlcul dels beneficis. Al nostre entendre el capital hauria de comprendre no solament el valor dels immobles, sinó també el del mobiliari, el de les instal·lacions industrials, els dels gastos de creació de l'empresa y el capital circulant. La Comissió mixta hauria de fixar totes aquestes xifres.

Els beneficis s'haurien de calcular sobre tot aquest capital, entrant en la seva participació l'Ajuntament per petits que fossin. Si els beneficis no són majors del 7 per 100, el Municipi no'n participaria. Del 7 al 10 per 100 cobraria la quinta part, y de lo que passés del 10 per 100 se'n quedaria la meitat. Això pot ésser una barreja dels beneficis de la Comissió mixta y del 100 tal com està la cosa. Encara que no més se guanyés el 2 per 100, el Municipi n'hauria de participar dels beneficis per una escala gradual que podria anar d'un mínim de la desena part de la meitat.

També convindria fixar bé quina part de benefici se destinaria a l'amortització de material. Hauria d'amortitzar-se no sol el material mòbil sinó tota l'instal·lació industrial, compresos els crematoris. Així podria revertir de franc, pagant el Municipi, les terres y els edificis al preu de cost. Si no's fa així l'Ajuntament pagarà al preu de cost instal·lacions industrials y crematoris que al cap de 20 anys no tindran cap valor, després que'l concessionari n'haurà tret tot el profit.

Al nostre entendre, la durada del projecte no hauria d'ésser de més de deu anys. El contracte d'aquesta naturalesa més llarg que coneixem es el de Charlottenburg que dura 15 anys. El període de 30 anys es absolutament inadmissible, perquè d'una banda no's pot assegurar l'amortització de tot el material reventable. La rescissió voluntària haurà d'ésser de 5 anys en comptes de 10. L'indemnització establerta per aquest cas es injusta y perjudicial per al Municipi. Si aquest considera que s'ha de quedar el servei y paga al contractista tot lo que li han costat els immobles y lo que no s'hagi amortitzat del material mòbil y de les instal·lacions industrials, com s'explica que encara se li dongui 100 mil pessetes? Quan se parlava de 100 mil pessetes era per calcular que'l material ne valia 2.000.000 pessetes y que ab això se li pagava la vintena part per any de lo que encara no havia amortitzat. Però ara se sumen lo que falta amortitzar y les 100 mil pessetes per cada any que falti de la contracta.

La multa ha d'ésser igual per les dues parts. Un cop rescatat de lo que va pagar el contractista tot lo que li han costat els immobles y lo que no s'hagi amortitzat del material mòbil y de les instal·lacions industrials, com s'explica que encara se li dongui 100 mil pessetes? Quan se parlava de 100 mil pessetes era per calcular que'l material ne valia 2.000.000 pessetes y que ab això se li pagava la vintena part per any de lo que encara no havia amortitzat. Però ara se sumen lo que falta amortitzar y les 100 mil pessetes per cada any que falti de la contracta.

Resum

Aquestes són les principals observacions que's suggereix una lectura ràpida del projecte y del pressupost. A més a més de lo que deixem passar per alt tot y concullem, es ben segur que la nostra crítica no pot ésser completa perquè no s'ha tingut facilitat a la premsa les altres annexes del projecte.

El nou projecte s'ha millorat en part, però resulta més car que l'anterior y més perillós per a l'hisenda municipal. Però, sobre tot, tal com està ara no compensem absolutament perquè no s'ha de treure a pública subasta Lo de les patents ha perdut en absolut la poca importància que tenia y no sabem veure en que's fonamentarà la demanda d'exemple. Això sol seria suficient per fer considerar als nostres ulls funestissim el projecte de la naturalesa del que avui discorrem y aprovat l'Ajuntament de Barcelona.

LA CIUTAT LLETJA

I

Tot allò que's sol dir falaguerament de Barcelona com a ciutat hermosa, es segur que's refereix a les seves bellesses naturals; lo de l'èpica del Mediterrani, probablement fa al·lusió al seu clima, al seu mar, a la seva llum, en fi, a l'alegria que devalla del seu sol y que ho amara tot; y deu haver d'ésser així perquè en la construcció material de la ciutat els barcelonins són fatalment de temps ha y ara més que mai enemics de la bellesa. Barcelona s'entel·leix cada dia més, fins al punt de que's ciutadans que encara gosen de sentir comú y de sentit estètic se sentin justament alarmats de les proporcions esbrogades y irreconciliables que va prenent a casa nostra el creure de la lleugeresa. Per tal motiu, ens decidim avui a trencar una llansa en pro de la Barcelona que somiem: alegre, graciosa y bonica. Les nostres aptituds no estan a l'alçada del tema a desenvolupar, però no temem perquè tothom convidarà en que'l silenci dels qui millor sabrien pendre la paraula en aquesta transcendentalíssima y delicada qüestió, ens disculpia sobradament.

Al comensar aquestes cròniques sobre estètica urbana, no caurem en la ten-

tació de prefaciarse ab una nova definició de lo bell, pera discorreli lògicament; n'hi han tantes — puerils y subtils, obscures y senzilles — pera extraïr-les en llurs contradiccions, y, també, les més justes d'aquestes definicions — o, millor dit, les més ingenioses — són tan aporístiques, que fins quan les admetem ab entusiasme, ens deixem, més enllà de l'emoció, un dubte lleu, una insaciablet espiritual evident, que's manifesta posteriorment en el fet de no emmotllar les nostres obres ni els nostres judicis an aquell credo.

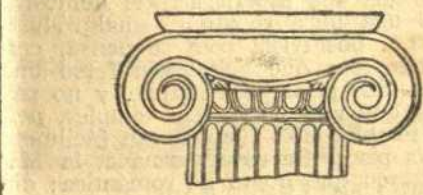
Potser se podria dir que lo bell, en la via pública, es l'ornamentació que no mortifica en presència y que's desitja en absència; consegüentment, lo lleig seria lo que emutja en presència y s'obliga en absència; però aquesta definició no serà mai admesa per l'autor de l'ornamentació, ni per la majoria de l'opinió, si una minoria que's vulgui creure eclectica s'oposa a aquesta ornamentació. No hi ha una constantment una multitud encisada davant d'aquell arc de la plaça de Catalunya, quan les festes d'arreres de Primavera? Qui sab si els que a'abominaven estaven lliures de prejudicis d'escola, de moda, etc., y si l'arc aquell per l'home que hagués pogut col·locar en una situació purament objectiva, era equiparable al Partenon? De totes maneres, aquí gosa negar emoció, estètica an aquella multitud, per indocia que pugui ésser, si més que això, encara, es sincera, y aquells milers d'ulls llamegaven tots de desig, d'un desig de possessió, a porquerse materialista, quicun dels administradors s'hauria endut l'arc de guix, colorines y llumetes, pera col·locarlo damunt de la seva calaixera, sota una campana de vidre...

Ademés de l'estètica de les multituds indocies hi ha l'estètica passagera admesa com a definitiva pels contemporanis, doctes y tot. Com jutjarien l'escultura gòtica o l'arquitectura romànica als autors del transparent de la catedral de Toledo? Y què'n pensaria d'aquella obra un grec de Pericles? L'un abominaria de l'altre y tots se creuran en possessió de la bellesa pura, y lo cert es que tots hauran tingut el seu moment de goig estètic.

Tal vegada en lo efímer d'aquelles tendències periòdiques y en el classicisme que perdura hi ha l'acostament a una orientació, sobre tot no s'obliga que's pugui experimentar un augment de emoció estètica al veure al classicisme després d'un miratge més o menys modernista. Al parlar de classicisme, no's referim solament a l'art grec o al romà, sinó a tots els ordres y estils que posteriorment han resistit els embats de les innovacions y a tots els que puguin perdurar temps a venir.

Així, doncs, sense pretendre definir, y si sols com humil punt de partida per aquestes divagacions sobre estètica urbana aplicades a la nostra ciutat, siguem permes suposar que lo bell en la via pública es necessari que sigui lo que es bell a tot hora, per damunt dels èxits temporals de les innovacions; pera les creacions coetànies nostres serà bell, doncs, lo que sigui susceptible de passar a classicisme.

Es facil cosa el judicari de l'art antic ab aquest mètode, però ja no hi es tant el pronunciar sobre la puresa de l'art contemporani nostre si no's posseeix una mica de sensibilitat estètica, com li serà difícil al vianter més estudiat y practicat produir bons calcs si no posseeix per l'instint de tot, un paladar y un olfact un poc desenvolupats. Volem dir que ab un estudi sumari de l'història de l'art n'hi haurà prou pera jutjar lo antic, mentre que des de l'art actual, precisa, ademés, y per damunt de tot, un xic d'olfact y de paladar. Aquesta sensibilitat orientadora, innata en la major part dels humans, se manifesta en la complacència quasi espiritual del nostre ser a la vista de les coses racionals y, contrariament, en una engunya quasi fisiològica davant de les coses il·lògiques, davant de les formes agressives. Un exemple gràfic suplirà forsa a les deficiències verbals; un capítell jònic es una cosa bella:

veïeu com es harmònica aquesta forma, ab les volutes naixent de no sabreu ont y founte en el conjunt del capítell ab el graciós espiral calent... Com ho fariem pera enlleugerir? Senzillament, trasbalsant el seu sentit de vida, desarticulant, així:

o d'aquesta altra manera

Els elements són els mateixos, y no

obstant, el conjunt que en la figura 1 era bell fins a la sublimitat, aquí es lleig fins a comunicar una crispació nerviosa. Aqueix exemple es quelcom arbitrari y podria aixecar objeccions, per lo que no serà superflú posar un altre exemple més vivent: sigui aqueix el coteig entre l'art de dues potentes civilitzacions, la grega y la pèrsica;

No's trobarà pas un 1 per 100 d'homes cultes o mitjanament cultivats que no abominin del capítell que fou en un temps una obra bella a Susa y a Pasargada, que no reconegui que la Grecia, contemporània de la Persia, tenia molt més desenvolupat aquell sentiment de lo bell que aqueix poble. El capítell pèrsic emutja y mortifica per la seva incongruència. En tot temps s'hauria pogut assegurar que'l capítell de Xerxes no dicaria la seva norma a l'arquitectura venidora. Aquesta incongruència es lo que anomenem lleugeresa, encara que la lleugeresa absoluta no existeix; descomponguem el capítell pèrsic y veurem que tots sos elements són bells, com se demostra, invertint en la dislocació del capítell jònic. Solament quan les formes són agrupades en conjunts monstruosos, desprovistos de vida y d'aquies rimes intern de sapiència que totes les formes de la natura posseeixen, desprovistes d'entimisme, es quan apareix la lleugeresa; un gos es una cosa bella, però si li tallem una pota, l'animal fa pena, per no dir horror. Una gorra de cop es cosa bella també; si's pogués ponderar la bellesa potser trobaríem que la gorra de cop equival en quantitat de bellesa a la Victoria de Samotracia...; no obstant, poseu-la al cap de un infant y veureu com esdevé cosa horrible; aleshores podràs assegurar, desvaigat lector, que la gorra de cop no pas a l'antiquitat en l'indumentaria infantil, malgrat la seva bellesa indubtable.

Hi ha encara un nou y més subtil aspecte de la lleugeresa en l'ornament de moltes ciutats, y particularment en la nostra: es aquesta lleugeresa que prové de les restitucions arqueològiques. Una estatua d'aquestes que pel culte catòlic fan tribuir els imatges que habiten particularment en els contorns de la nostra Seu, no pot pas dir que sigui una cosa lleig en absolut; com que descendeix de nobles exemples, serva encara una silueta y unes proporcions respectables, però, subjectivament es una falsificació grollera, plebeia y afeminada, una cosa grotesca. Si agafem un exèrcit d'aquestes imatges y, cobriclades per una arquitectura que, no essent lleig en si, sigui falsificada també, inactua, desprovista de l'ànima antiga que plasmà l'original y l'adossam al temple gòtic del segle XIII, notarem que totes aquestes formes anodines fabricades rutinàriament, sense emoció, esdevenen, per un imperceptible traspass de lo subjectiu a lo objectiu, horriblement estridentes, dures y agressives; les paraules de l'Angel anunciant l'Encarnació del Fill de Déu trasmeses en gramofon no fentrien la nostra sensibilitat en tant gran manera com aqueixes reconstruccions lloides y inanimades.

Heusaquí esbossat el procés psico-fisiològic que's pot demostrar la bellesa continguda en les creacions contemporànies nostres. Si les pretensions no són exagerades, podem assegurar que ja tenim quelcom d'avançada per la crítica de la urbanització artística de nostra ciutat, doncs, potser mal com ara l'esperit s'ha trobat tan conturbat y desorientat pera jutjar d'una obra d'art o d'artífici; la vida moderna s'escola en mitg d'una tant caudalosa deü de convencionalismes y falses estètiques, entre tantes y tan oposades opinions, en una tan continuada chiperestèsia de Paralelo, que pera veure a la sublim claretat gonesiaca havem de fer un terrible esforç superior segurament, al que hauria tingut de fer l'home de les cavernes pera imaginar un motor d'acropoli.

Aquestes preliminars que precedeixen, inevitablement tocats d'una punta de pedantisme, són indispensables pera entrar en matèria davant del nostre públic que no es, naturalment, el públic de les revistes d'art o d'arqueologia.

JOAN SACS

Coses de la gent d'orde

LA CONFERENCIA DE L'ABADAL A SANT FELIU.—LA VERITAT DE LO OCORREGUT.—QU'IN TÈ LA CULPA?—EL VOCAULARI «MODERN STYLE» DEL «BAIX EMPORDÀ».

«La Veu de Catalunya» del dia 29 de setembre anunciava, ab ben visibles titulars, quelcom ocorregut a Sant Feliu, barrejant ab sobrada desconsideració la paraula «Escadala» y el nom del diputat per La Bisbal don Salvador Albert.

Nosaltres no havíem volgut ocupar-nos de l'assumpte. Podia donar-se cas de que tot se reduís a una lleugeresa, a una ferrositat de certs elements de Sant Feliu y no era cosa — si realment havien

faltat — de sortir a tort y a dret a defensar-los.

Per això hem volgut enterarnos ben freds y reposadament de lo ocorregut pera que les coses, despullades de tota mena de passió, apareguessin tal com són.

Y lo ocorregut es com segueix: «Ab motiu de les passades eleccions, al districte de La Bisbal hi hagué un gran desvetllament d'opinions y de passions. Els elements liberals no volien deixar-se pendre la representació del districte. Els feixistes que pregonaven l'indisutilitat de l'honor representatiu portaven la seva tartarinada a indignarse de la mera propaganda contraria. Y així, el capdell va anar embolicant; els uns burjaven, «ripotejant» cridava tot seguit l'amor propi dels altres y per aqueix: camí s'arribà a inevitables coses, que no haguieren ocorregut de compendre a temps els regionalistes la seva missió peroradora. Però no va ésser així, y després de la derrota encara queden guspiros de passió que volen a la més petita ventada y desde els diaris regionalistes no's perdona ocasió pera ferir y molestar als partidaris del senyor Albert pel greu delict d'haverlo fet triomfar.

Ningú nega als regionalistes el dret de donar conferències allà ont vulguin; però la prudència y el bon seny recomanen que no s'abusin en les propagandes de certs adjectius que ofenen y molesten quan no insulten. La campanya que seguí a les eleccions d'una banda y d'altra la manera com se va convidar a la conferència del senyor Abadal, eren d'una imprudència extrema, ja que s'hi feien apreciacions no gaire falagueres pels obrers de la casa Bate, de Sant Feliu.

Aquests, doncs, al fer un acte de protesta el passat dimars, no feren sinó respondre a una agressió, a una provocació, a una incitació a la replicació. Y d'això, qu'hi té la culpa? Els que exciten o els que responen? Però hi ha més, hi ha més encara; els diaris dretistes han desfigurat absolutament els fets amollant-los a les subtilitats de la seva imaginació enfervida y així han convertit en gros escàndol y formidable xulada, lo que no fon més que un acte de protesta, tot lo mesuradament y respectuosa possible, ja que van limitar a abandonar pacíficament el local quan va acabar de parlar el senyor Gualbert. Això es tot. Lo altre són ruxalles y quimeres filles de la mala fe dels redactors del «Baix Empordà» que han sorpres indubtablement la bona fe dels senyors de «La Veu de Catalunya».

Y això es tot, perquè aquest procedir està poc en harmonia ab el mode de ésser d'un partit seriós, car fa l'efecte de que es fill del despit per la derrota soferta en una lluita en la qual tothom ha de reconèixer la legalitat y la noblesa dels partidaris del senyor Albert. No són pas mèfies de conquerir el districte aquests. No es pas insultant grollerament en el «Baix Empordà», on se tracta de tot an els albertistes, en termes que no reproduïm perquè són més dignes de compassió que de comentaris, com se poden conseguir vots. D'aquesta manera no's logra sinó portar perturbacions a un districte ont fins ara el nom de Catalunya no s'havia invocat sinó com a símbol d'amor y de veneració.

ECÒS

CARNET D'AVUI. — A les cinc de la tarda: Sessió extraordinària y de segona convocatori, de l'Ajuntament. — A dos quarts de deu del vespre: Sessió de l'Institut Mèdic Farmacèutic.

L'ESTRENA DE l'Estil Imperio ha estat a punt de produir un conflicte. La Xirgu tenia d'estrenar un trajo y un xal d'estil imperi, naturalment. L'empresa va acordar que allò no era ni de guardar-roba, ni de sàstria, y que per lo tant la gentl actriu tenia de ferse aquelles prendes al seu gust y al seu preu. L'actriu va objectar, ab molta raó, que creu masses trajos els que tenia de ferse, però l'empresa va tornar a creure que no entraven en la seva jurisdicció. L'autor va resoldre'l plet. Y sobre la gracia del cos de la gran ingeniera se va plegar el xal imperi, brodat ab or.

NO són gaire aficionats els estudiants catalans a que Madrid els hi reforcés els seus estudis. Això es molt del escolar castellà. Però alguns, per conveniències o per veure coses, fan el doctorat.

Aquest any, entre's premis extraordinaris concedits trobem que's tres de filosofia han estat donats a tres catalans don Jaume Serra, don Jaume Estebanell y don Lluís de Zulueta... Imperialisme!

Els que tornen de doctorar-se, també tornen contents. Sembla que's professors madrilenys senten pels alumnes de Catalunya una certa simpatia, sobre tot el de psicologia experimental, doctor Simarro. Diu que es freqüent sentir en la seva càtedra: «Això no ho saben més que els catalans» Y es que un alumne li va parlar emocionat de Leonardo de Vinci y un altre del teatre ibenit, y que un fins va arribar, portat per l'entusiasme, a incloure en la seva explicació, cantant-ho y tot, el motiu dels «Niebelungen».

El doctor Simarro, repetia: «Això no ho saben més que un català» Y quan parlava de la discreció analítica dels catalans, afegia: «Perquè, figurem-se vostres coses que llegiria a ver un andaluz con el microscopi».

CRONICA DE BARCELONA

ELS ALTRES LERROUXISTES

La gran revolució dels ultramontans

No's pot viure tranquil.
Tot hom estava cregut que la protesta dels catòlics barcelonins no pertorbava la pau de la vida ciutadana. Hi havia a l'ajuntament que tot quedaria reduït a dues miseres de comunió durant el matí i a una altra funció religiosa a la tarda. Ab aquest programa no es d'extranyar que els ciutadans barcelonins s'entretinguessin tranquil·lament al passeig domini, sense preocupació de cap mena.

Però la revolució dels ultramontans no volgueren que la protesta passés desapercebuda de la ciutat, plàcidament entregada a la joia de les tardes de festa. Y, mentre la gent circulava Rambla amunt i Rambla avall, sense recordar-se de que al món hi havia gent que tenia el cor abrumat d'un sant, per la terrible persecució religiosa que patien els catòlics, a l'ombra dels claustres de la Seu s'estava preparant una terrible revolució pels que són perseguits i atropellats per aquells que s'anomenen cristians.

Aviat se vegeren els efectes del cop d'ultra. Els ultramontans no volgueren que la revolució dels ultramontans no pertorbava la pau de la vida ciutadana. Hi havia a l'ajuntament que tot quedaria reduït a dues miseres de comunió durant el matí i a una altra funció religiosa a la tarda. Ab aquest programa no es d'extranyar que els ciutadans barcelonins s'entretinguessin tranquil·lament al passeig domini, sense preocupació de cap mena.

Al davant hi anaven com una cinquantena de dones i de criatures, cridant «Viva el Papa! Plaquen el grup, un escamot de cap a vint homes, ab garros, boina i mirada fosca. Y, al darrera de tot, altu, imponent, possent de la grandíssima transcendència de l'acte que dirigia, un senyor ab unes grans barbes, que no digueren esser el president del Centre d'ultra.

La presència dels revolucionaris a la Rambla, provocava un moviment de pànic. Tot hom se preguntava, anxios, que passaria quan toposin ab la força pública. De segur que la lluita fora una cosa homocida.

Afortunadament aquests justificats temors no's justificaren. La primera topada tingué lloc davant mateix de la reial caserna de la Rambla, a l'edifici de la casa de la pau, on els revolucionaris, que no digueren esser el president del Centre d'ultra, s'entretinguessin tranquil·lament al passeig domini, sense preocupació de cap mena.

Aquesta fou la gran revolució que armaren els ultramontans a la ciutat de Barcelona, a quarts de vuit del vespre del diumenge, dia dos d'octubre de l'any de gràcia mil noucents deu, governat per un terrible perseguidor de l'Església catòlica, don Josep Canalejas Méndez.

L'Acadèmia de Teuografia de Barcelona, els dies 4 i 5 de l'actual inauguració, ha anunciat la matrícula en el local de l'esmentada Corporació, Portaferrissa, 16, primer, primera, de set a nou del vespre.

Per l'Acadèmia Claret, s'ha concedit previ examen, el títol de l'encenedor de llibres als següents alumnes:

Don Josep Vives Grau, don Ramon Serra Jacas, don Alexandre Sales Marigó, don Francesc Admetlla i Moreu, don Manuel Codina Boada, don Emili Daunas Trilla, don Ferran Carreu Verdader, don Josep Casas Parés, don Ernest Riballaga Raventós, don Manuel Julià Brugués, donya Marguerida Keller Keshel, senyora Marià Corral Puig, senyora Josepa Padró Puig, senyora Ramona Panoia Ferreras, don Manuel Ruz Rivas, don Pere Mola Casas, don Jaume Coma Font, don Joan Mallol Codina, don Josep Tola Bundo, don Albert Heras Royes.

C. N. R. DEL DISTRICTE VII

Inauguració del curs 1910-1911

A un quart d'onze començà l'acte, trobant-se local ple de gent i presidint el senyor Garcia, qui dona la paraula al

Senyor Vallés i Ribot

qui comença dient que ocupacions pròpies l'obliguen a anar-se'n aviat i que per lo tant serà breu.

Tinc de dir-vos que la vostra Associació es, de Barcelona, la que denota major amor a l'educació, doncs la dona a tots aquells que vulguin aprofitar-la sense mirar qui són els alumnes. Dit això, l'elogi vostre queda fet i això fa que infundiu grans simpaties a tots i a mi en particular, perquè he posat sempre al costat de l'amor a les idees autònomes i republicanes, l'amor a l'ensenyansa popular.

Recordo com va posar-se al davant d'una escola popular de Terrassa, en l'època en que estudiava. Si allavors ja sentia això amor, figureu-vos que no serà ara i per això això que es gran i que es sublim, tot lo que's dirigiu a l'ensenyansa popular, no s'han de fer apologies d'aquesta ensenyansa, però bé se pot dir que aquestes institucions venen a demostrar l'atràs de l'Estat en el qual vivim; si aquest fos mitjà en civilitat i progressiu, no hi hauria necessitat de que persones humils i treballadores haguessin de sofrir les deficiències d'aquesta Eitat, perquè a tot arreu hi haurien establiments d'ensenyansa.

Vosaltres el supriu, perquè en la vostra Escola prescindeu de coses de que l'Estat no prescindiria i l'infomeu d'un criteri més modern i més ampli, d'ensenyansa pràctica i útil per aquests nous dels tallers, que venen a robre les vostres ensenyanses. Prescindeu de parlar de coses que són ultra-terrenes, de tot lo que's refereix a religió de cap mena. La vostra Escola d'avi, no ha d'esser ni religiosa ni antireligiosa, perquè aquests assumptes de consciència, són agens a l'intervenció del mestre. Lo que si heu d'inculcar en el noi, és que les crencies que tingui no degenerin mai en fanatismes, que es contrari sempre a la llibertat. Vosaltres som i hem d'esser sempre tolerants; sense la tolerància, la llibertat i el seu exercici són impossibles. Y segurement vosaltres en la vostra Escola donareu ensenyansa ben catalana; el noi, abans que tot, deu saber llegir i escriure correctament la llengua mare. Quan sapiga aquesta cosa, que sapiga la llengua, hi ha una cosa que té una gran influència moral: heu d'evitar que'l noi sigui sobert, però heu de fer que tingui amor propi i això no ho lograreu ensenyant-lo una llengua que se sent als que dominen, en lloc de sentir-la en els seus germans. Perquè aquí resulta que, esclai, el que paga, té de ensenyar la llengua, i el que cobra, y en cambi, aquest, no té d'aprendre la nostra parla.

A més, com els nois que concorren a les vostres escoles disposen de poc temps, heu de donar-los aquell caudal de coneixements més indispensables per a la vida, que la seva vida. Mentre els hi doneu aquestes nocions elementals d'ensenyansa positiva, fereu molt, perquè tirareu la lleu d'obers intel·ligents, que seran més aptes per als llurs oficis als els coneixements que aquí aprenen.

Acaba felicitant al C. N. R. y recomanant que la banda d'ensenyansa de tots els republicans que ho siguin de debó y que siguin catalans, per fer-los entrar desota de la bandera de l'U. F. N. R., perquè hem de creure que entre els radicals hi han homes de bona fe que hauran de convençes que'l contingut ideal del nostre programa ha d'esser patrimoni de tots els republicans i de tots els demòcrates.

El magnífic parlament de l'illustre Vallés i Ribot ha sigut religiosament escoltat i interromput sovint pels aplaudiments del públic. A l'acabar, aquest li tributa una ovació delirant.

Carta den Lluís de Zulueta

El diputat per Barcelona, en l'impossibilitat d'assistir personalment a l'acte, hi envia la seva adhesió per escrit.

«Es un fet característic de la nostra vida ciutadana—diu—el gran nombre de

entitats polítiques que sostenen escoles, lo qual a primera vista sembla estrany per lo difícil que's fa agermanar l'ambient de pau y de neutralitat que demana l'escola ab la lluita y la passió que's respira en el cerc polític.

No obstant, aquest interès per l'ensenyansa, demostra que'l poble de Barcelona té un ampli sentit de la política. Si els nostres partits aspiressin solament a la conquesta del poder, per què fundarien escoles?

Però, el poble té ideal. Y al mateix temps que vol realitzar parcialment per l'acció política immediata desitja formar una generació nova capaç de continuar aquesta eterna qüestió de la realitat viva a l'ideal de la vida.

Amics, penseu sempre en les vostres escoles. No les inspireu en un criteri mig, sinó en un ampli esperit de llibertat y Patria. Y si algun dia les inevitables fluctuacions de la política ab llurs desenganys y llurs petreses arribessin a inquietar la vostra fe, torneu els ulls vers les escoles, vers els petits, en els quals aquesta fe en lo que té d'essencial rebrotaria més pura y més ferma. (Grans aplaudiments.)

Senyor Cabús

Canta un himne a les escoles populars fent l'apologia de l'ensenyansa neutral y respectuosa ab tota mena de crencies y acaba dient que la joventut d'U. F. N. R. ofereix el seu concurs per tota obra de cultura, així com per tota propaganda política. (Aplaudiments.)

Senyor Casals

Diu que no venia preparat y, per lo tant, serà breu. Recorda unes paraules den Corominas, a l'Ateneu de Gracia, y les aplica a l'ensenyansa, de la qual diu que és un medi de perfecció dels pobles. Repetix les afirmacions den Vallés, de que l'ensenyansa deu esser ben catalana; parla tot seguit, bellament, de les ventajoses de l'ensenyansa y de la cultura y acaba enaltint l'obra de les escoles populars, essent aplaudit ab entusiasme.

Senyor Lluís Rissech

Ovacionat a l'alsar-se a parlar, comença dient que vol reconferre el càrrec que té a la ciutat, per fer que les consideracions que's fan de fer tot lo possible per l'efectiu progrés, per al redreçament dels sentiments y de les consciències. A Barcelona hi han dues coses que destorben el progrés de la consciència catalana, totes dues encarrilades a destruir la consciència dels obrers: l'ausència d'escoles y el pèndre-li el edifici d'ensenyansa, y causa també penosa, la manca de salari. Y aquests dos punts de la consciència catalana, hi han ingressos miserables, consagrats a instrucció, una quantitat inferior a la de les poblacions de 2, 3, 4 mil ànims, d'Anglaterra. Fa llàstima que no hi hagi un edifici d'ensenyansa, per a les escoles, a més d'això, la manca de facultats en l'orde jurídic, per a regir aquesta ensenyansa en l'orde de l'idioma y totes les seves conseqüències.

Avui tenim un projecte de construcció d'escoles, però tinc por que l'ajuntament de Barcelona no podrà dur a terme aquest projecte, sigui pel que sigui.

Fixeu-vos en coses com aquestes, y permeteu-me que us ne parli: he tingut una de les poques satisfaccions, d'ensà que soc regidor, a l'encarregar-me d'una biblioteca econòmica de l'ajuntament; jo alimeto aquell patrimoni espiritual, y ab això, he venut moltes llibres, y he volgut entrar-me de les quantitats consagrades a l'ensenyansa en altres ciutats y n'he tret una ensenyansa dolorosa: a Anglaterra hi ha una contribució per a les Escoles públiques; allà, a més d'aquesta contribució, se dediquen grans quantitats a construccions escolars, y no cal afegir les manifestacions privades en favor de l'ensenyansa.

Als Estats Units, que han crescut ràpidament la seva civilització, se revela l'assumpte de l'ensenyansa d'un modu exuberant. A San Francisco, un ciutadà, al morir, deixà 44 milions, que reculli la seva muller, la qual, per a consagrar un

bon record a la memòria del marit, dedicà aquesta quantitat a l'ensenyansa aplicada tota a la creació d'una gran Universitat. Doncs els ciutadans de San Francisco han impedit la totalitat del sacrifici, apiant ab forces y caudals, la generosidat, y al cap de quatre anys l'Universitat estava construïda. A Chicago, a Boston, han ocorregut coses semblants. Jo voldria, no realitzar aquest somni, però sí poder contribuir a que això tingüessis lloc a Barcelona, perquè no tinc confiança en altre redreçador al nostre poble que doni escoles, si no podrem desde Ca la Ciutat, crear als petits ciutadans. Ara mateix, dintre de poques hores, estem abocats a una serie d'actes d'oposició al Govern, perquè creuen que aquest destruirà els fanatismes. Y com volen que combatem en aquests fanatismes si no tenim escoles millors que les seves?

Imposat de consums és odiós y es lamentable, perquè no té base de raó ni de justícia, perquè està en contra dels pobres, y es perquè grava la quasi totalitat del seu ingrés, així com an els acomodats y an els rics no's grava sinó en una mínima part de la seva renda. Aquest impost és una de les desventures de la nostra Ciutat, que roba a la classe obrera la quarta part dels seus mitjans de vida. Y aquest impost és una fita en el camí dels pobles retrassats. Aquest impost podria y deuria suprimir-se a Barcelona y si no's fa, es perquè d'una banda hi han exigències de l'Estat que l'obliguen a mantenir, y d'altra banda, pot plantejar-se a Barcelona una contribució sobre l'ingrés, que's fast descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a un altre fantasma, que's descomptar l'impost sobre l'ingrés de la classe pobre y l'augmenti a les classes riques, ab lo qual podria suprimir-se l'impost de consums que és l'obra de l'antic caciquisme, però això no's fa, perquè avui Barcelona està governada per un fantasma de l'esperit republicà, perquè el lerrouxisme és un conglomerat d'homes que'n segueixen a

Aixarop del Professor Girolamo
polvos y catxets Pagliano (de Florencia)